

ARTYSTYCZNE RODZEŃSTWO

Agnieszka Szewczyk (ur. w 1972 roku), absolwentka ASP w Łodzi – dyplom w 2000 r. na Wydziale Grafiki i Malarstwa. Przez wiele lat pracowała zawodowo jako grafik komputerowy, nie rezygnując jednak z malarstwa. Od 2 lat prowadzi własną działalność w zakresie sztuki sakralnej. Wraz z bratem Albertem Szewczykiem wykonała w ostatnim czasie polichromie wg własnych projektów do kościoła Najświętszego Serca Jezusowego w Tomaszowie Mazowieckim. Maluje obrazy głównie o tematyce sakralnej.

Pokazane na wystawie ikony wykonane są w tradycyjnej technice malarstwa temperowego na spoiwie żółtkowym na desce. Większość złoceń jest wykonana 23-karatowym złotem. Prezentowane wzory są bądź tradycyjnymi, dobrze rozpoznawalnymi ikonami, bądź, jak np. „Zwiastowanie”, własną próbą interpretacji tej sceny biblijnej w oparciu o wzory dawnych mistrzów (Fra Angelico). Techniki tradycyjnego pisania ikon Agnieszka Szewczyk uczyła się w oparciu o dostępną na rynku literaturę i filmy szkoleniowe. Technikę złocenia pogłębiała na kursie Szkoły Pisania Ikon Eikonon na Ukrainie. Wykorzystuje głównie rosyjską technikę malarstwa tzw. "zalewek", czyli swego rodzaju laserunku, gdzie kolejne warstwy wzajemnie się przenikają, co tworzy większą głębię ikony.

Albert Szewczyk (ur. w 1989 roku) ukończył ASP w Łodzi – dyplom w 2014 r na Wydziale Wzornictwa i Architektury Wnętrz. Zawodowo zajmuje się projektowaniem wnętrz, a także malarstwem w obiektach sakralnych. Zaprezentowane na wystawie pejzaże stworzone są w technice pastelii olejnych (mniejsze formaty) oraz malarstwa olejnego laserunkowego (duże formaty). Powstały na przestrzeni ostatnich 5 lat. Część z nich była już wystawiana na indywidualnej wystawie w galerii Zielona 13 w Łodzi w 2011 r. Jednak większość prac jest nowych. Otaczająca rodzinny dom artysty w Aleksandrowie Łódzkim natura jest dla niego główną inspiracją. Albert Szewczyk stara się w tej zwykłej, niewyszukanej przyrodzie okolicznych pól, stawów, domów znaleźć coś wyjątkowego, zwłaszcza budujące je światło.

Trzy duże obrazy olejne, pokazane na wystawie, to rozwinięcie pejzażowych szkiców stworzonych w plenerze. Studiowanie odbicia przyrody w wodzie stawów prowadzi artystę w kierunku abstrakcji. Technika laserunkowa (nawet kilkadziesiąt warstw) stanowi swego rodzaju hołd złożony malarstwu starych mistrzów. Znakomite malarstwo, kojarzące się z twórczością Stanisława Baja, a pośrednio - zachowując proporcje - z pejzażami Rembrandta.

Wystawa czynna do 9 lutego 2016.